

Metafyzika a křesťanství / Křesťanství a metafyzika

Patočka říká ve svém „Negativním platonismu“ (Pha³2007, s. 13), že „metafyzika je starší než křesťanská theologie: metafyzika dala křesťanskéologii systematickou řeč. Moderní metafyzika pokouší se pouze – s pramalým zdarem – vzít si zpátky od theologie svůj zapůjčený majetek: spojení s theologií je jen etapa života metafyziky a theologie sama se nyní od ní nikdy distancuje.“ Pokud bychom vzali velmi doslova onu Patočkovu charakteristiku toho, co si velcí křesťanští myslitelé z „majetku“ metafyziky „vypůjčili“, jako „systematické řeči“ (a necháme ještě stranou otázku, zda šlo skutečně pouze o „půjčku“, nebo snad o „dar“ či „předání“, či zda můžeme dokonce mluvit o přisvojení), je přece jen poněkud problematické (nikoli nutně hned nesprávné) mluvit o „řeči“, konkrétně o „systematické řeči“. Rozhodně nemůže jít o nějaký „systematický jazyk“ ve smyslu „mluvy“, protože systematicčnost není vlastností mluvy, ale musí být do každé mluvy (do každého promlouvání) vnesena, tj. mluva (každé promlouvání) musí být kultivována, pěstována, aby dostalo nárokům soustavnosti.

(Písek, 070629-1.)